

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HÍVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKALÓJA

„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Egyes szám ára tagoknak 4 fillér
Előfizetési díj egy évre 2.— pengő
Intézményeknek, magánosoknak egy évre
20.— pengő

FŐSZERKESZTŐ:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefonszám: 1-800-92

Tompa-utcai csata

A Tompa-utca egyik pincehelyiségében valamelyik nyilas csoport akart megbeszélést tartani. A szociáldemokraták Rohamgárdája két teherautóval megjelent, hogy rajtaüssön a nyilasokon. El is kezdődött a véres verekezés, mígnem a rendőrség megjelenése véget vetett a csatának és a bűrsisakos és nyilaskeresztes csatárok a rendőrségre kerültek.

A Tompa-utcai csata a régi égbekiáltó tanulságokat tárja elénk! Mikor fogunk már egyszer okulni rajtuk? Az egyik tanulság a közismert tény, hogy a megszervezők, hátulról vezetők, bujtogatók mindig a Spitzler, Deutschok és Rosenzweigok. A szociáldemokratáknak most szereplő Rohamgárdáját is Spitzler szervezte meg, ki egyébként fővárosi tisztviselő és nevét ma már Ságvárinak írja. Szóval: Ságvári Spitzler Endre Tibor.

A kommunista csatározásoknál is mindig Spitzler fajtásvérei, fiatal tisztviselők szerepelnek, mint vezetők és szervezők. Miért bízunk mi életünket és vértünket mindig a Spitzerekre? Hát ezen a téren nincs egy kis ráartás és büszkeség a magyar munkásifjában? És a nyilasoknál is mindig fiatal egyetemi hallgatók, fiatal tisztviselők szerepelnek mint vezérek. Az ő bölcsességükre, tapasztalatukra, világnézetükre alapítunk. Sokszor talán nálunk is fiatalabbak és legnagyobbbésztt állásnévűek. Miért esküszünk mi ezekre?

A Tompa-utcai csata csatárait a rendőrség leigazoltatta. A megjelent névsorban a nyilasoknál is és szociáldemokratáknál is: cipész, szabó, fodrász, nyom-

dász, pék, lakatos segédek szerepelnek. Mind a két félnél tehát iparossegédek. Iparossegédek verekszenek egymással, késelik egymást, fejbeverik egymást és becipeltetik egymást a rendőrségre, lecsukatják egymást. És ez ma minden mozgalomnak általános tünete. Amint külsőleg megnyilvánul, kijön az utcára, mindenütt iparos- és kereskedősegekből álló csatárokban mutatkozik meg. Ezek a jó iparos- és kereskedősegedek ügylészlik mindenre kaphatók a világon. A kommunistáknak épügy szolgálnak, mint a szociáldemokratáknak, mint a különféle nyilasoknak és különféle vad vallású szektáknak, egészen a fehér lovat áldozni akaró pogányság szektájáig. Szomorú az, ha két pengő napidíjért adja el magát rabszolgaként a vele egyéni üzleteit megalapítani akaróknak, fájdalmas az, ha nem pénzért mennek ki pofozkodni az utcára, hanem a gyűlölet hajtja ki őket. *A gyűlölet, melyet csepenként beléjük csöpögtettek, beléjük láztítottak e szervezeteleknél. A gyűlölet az istenképmás ember eltorzulása, a szeretetből keresztihálóra menő Jézus Krisztus teljes megtagadása, a szán rabszolgaságába való süllyedés. Fájdalmas, ha ifjúi lelkesedésből szépnek, jónak, nemesnek szomjuhozásából rohannak ki az utcára ezek a testvéreink, mert hiszen ekkor az Istentől az emberbe teremtett lelki gazdagság legszebb kincseit rabolják el tőlük és gyalázzák meg bennük háttérben megalapuló, őket utóbb becsapó zsarolóik. Egy modern, magát intelligensnek tartó iparos- és kereskedősegednek nem lehet más, szebb am-*

biciója, mint az utcán egymást megrohamozni, pofozni, meglékelni? Miért nem oly szép a jó, a szent, a nemes, magasztos, fel-emelő, az intelligens?

Ezután nekünk iparosoknak és kereskedőknek hát nincs más nagyobb bajunk a világon, élethivatásunk területén, szakmai munkánk, szakmai tudásunk, szakmai szervezetségünk területén nincs baj, ott minden rendben van? Most legfontosabb problémánk, hogy egymást agyonverjük, testvér testvér ellen felmasiroztassunk, iparos verje az iparost, és kereskedő a kereskedőt? Ezzel segítettünk a sorsunkot? Nagy országbeli megsemmisítottságunk, gazdasági szakmabeli elesettségünk, lelki elsötétültségünk szomorú napjainban arra kellene törekednünk, hogy mint testvér testvért megtaláljuk egymást, kéz a kézbe téve és egymásnak vállat vetve segítsük egymást és iparos és kereskedő szakma minden egyes tagja láncként egybefonódva védje meg, ami még a régi szép időkbeli tradíció megmaradt és harcolja ki jelen ezer veszedelmek közt a jobb jövő alapjait. És mit csinálunk ehelyett? Kivonulunk a Tompa-utcaba egymást pofozni, fejbeverni, megkéselni.

Nem azok szeretnek minket, akik egyéni üzletkötésükre és ambíciójuk kielégítéséért esetleg pár pengővel megvesztegetnek bennünket, kivonultatnak bennünket egymás ellen pofozkodni. Azok szeretnek minket akik életüket és ha van pénzüket és tehetségüket arra áldozzák, hogy bennünk lelki világosságot gyújtsanak, hogy a Teremtő és végső Bírő, az örök jutalom Isténénél minél szorosabban egy-

becapcsoljanak. Akiknek egyetlen vágyuk, hogy testben erősek, szépek, egészségesek legyünk, hogy szellemben és kultúrában semmiben sem maradjunk el azok mögött, akiknek az Isten jobb módot adott ahhoz, hogy iskolákat végezzenek, kik minden percüket arra áldozzák, hogy nekünk a mai nyomorban is békés családi otthont teremtsenek és jövő családalapításra előkészítsenek. Kik szeretettel aggódnak szakmabeli tudatlanságunk miatt, akik fáradságot nem kímélve dolgoznak azon, hogy valahol állásba segítsenek, kik láncszemként akarnak egybekovácsolni a közösen szoruló iparos- és kereskedősors megváltoztatásáért, azok, akik szeretnek minket, akikre hallgatnunk kell és akiket követnünk kell.

Azok szeretnek minket, akik bennünk is látják az új nemesiséget és minden imádságuk, álmuk, vágyuk és törekvésük az, hogy mi iparos- és kereskedősegédek mindnyáján testben és lélekben, szellemben, kultúrában, erkölcsi felfejlődésben valóban az ország új nemesei is legyünk.

Ennyire már vagyunk...

Az egyik nagy bankház főnöke, aki meglehetősen sokat szerepel Budapest éjjeli életében, nagyobb társaságai beült az egyik népszerű előkelő ligeti étterembe. A pincér a nagy úrnak nem hozta elég gyorsan a megrendelt ételt, nem röpült, mire a nagyúr magából kikelt és kiáltott a pincérre:

«Gyerünk, gyerünk, hozza azt az ételt, mert különben pofonok lesznek!» A derék pincér nem akart hinni a füleinek, meghökken, maghajolt a nagy úr előtt és így felelt: «Kérem, méltóztassék, — de én is ott leszek!»

Erre a báró-bankár, aki szeretné magának a kékvér «előkelőséget» vindikálni — pedig mindenki tudja, hogy nem volt papája mindig báró — éktelen haragra gerjedt, ordított, követelte a tulajdonos és feladta neki a választást: vagy ő megy rögtön, vagy a pincér. És a híres vendéglős válasza nem késett, halkan a fölé megszokott szelidséggel kijelentette, hogy nem áll módjában a történet miatt elbocsájtani a négygyerekes pincért. Ezt nem teheli még akkor sem, ha emiatt a bárót kénytelen üzletében nélkülözni.

Amerikában egyszerre két hatalmas áruházat építenek úvegéből.

Az idei statisztika szerint Budapest. 22,619 adófizető kutya van. (Es hány éhező fiatalember?)

A MI PARLAMENTÜNK

Diplomások az iparban és kereskedelemben

Minduntalan olvassuk újságokban, hogy az értelmiségi munkanélküli fiataloságot az ipari és kereskedelmi pályára próbálja terelni a kormányzat, a társadalom és egyes intézmények. Ez nemcsak elméleti propaganda maradt, hanem sok esetben már valóság lett.

Főiskolai szervezetek jelentik, hogy jóit prosperálnak a diplomások által vezetett nyomdák, péküzemek, vas-, fém-, gép- és műszaki vállalatok, kerétszeli és gyümölcsös üzemek. Diplomások és segítők meg a segédoklevelet, a mestervizsgát és nyitják az ipari és kereskedelmi üzemeket, amelyek kizárólag csak diplomás munkásokat foglalkoztatnak.

Ennyit mondanak a jelentések az érdeklődő nagyközönségnek.

Es mit mondanak nekünk, szakképzett iparosoknak és kereskedőknek, akiknek gyerekkorban választott élet-hivatásunk az ipar és kereskedelem, akik másutt nem is akarjuk keresni kényerünket és jövőnket? A diplomások felszerelve a középiskola és egyetem tudásával, az általa adott nagy látókörrel, intelligenciával, kieszolt modorral és társadalmi összeköttetésekkel állnak a kereskedő pult mögé, a műhely satujá és szerszámai mellé, az üzlet és műhely rendelői elé és látják el azt a munkát, amelyet eddig kizárólag mi láttunk el és eszik azt a kényeret, amely eddig a miénk volt. Előttünk áll a nagy kérdés: **fel tudjuk-e venni velük a versenyt, tudunk-e többet, vagy legalább annyit nyújtani, amennyit ők adnak?**

Nem írgeylünk a főiskolai diplomásoktól azt a kényeret, amelyet az ipar és kereskedelem ad nekik, sőt nagy nemzeti örömmel vesszük azt

tudomásul és akciójuknak átütőerejű sikert kívánunk. De hangsúlyozni kívánjuk egyúttal azt is, hogy az ipar és kereskedelem terén ezek a kereszteni diplomások azoktól vegyük át a szerepet, azokat szorítsák ki számáruknak megfelelően az iparból és kereskedelemről, akik eddig túl sokat bírtak a nemzet ipari és kereskedelmi értékeiből. **Az ipari és kereskedelmi életbe kapcsolódó diplomások biztosítsák a gazdasági életben a magyar kereszteni középosztálynak azt a szerepet, amelyre képzettségét, értékeit fogva természetesen hívhatja van. Ez az akció mélyértelmű jelentősége.**

Az akciótól ezenkívül mást is várunk. Várjuk azt, hogy a mi iparos és kereskedő fiataloságunk látva azt a nagy szellemi, kulturális és társadalmi felkészültséget, mellyel a diplomások az ipari és kereskedelmi életbe beállnak, érezni fogja az állandó továbbképzés szükségességét. Érezze azt, hogy sokat, rengeteget kell tanulnia, hogy bírja az iramot. Elmie kell benne az ambíció, hogy **utólrhetetlennek, legyőzhetetlennek** képzeze ki magát élethivatásában, hogy ott minden-kivel szembe megállja a helyét.

Az egyletekben a hivatás-gondolat ápolása, a szakmai képzés, az általános intelligencia nyújtása — ha az komolyan, hivatásának tudatában történik — kényeret biztosít a tagnak. Ennek a kényernek biztosítása a mi feladatunk. Ezt szent kötelességünknek kell éreznünk!

Ellátja ezen feladatot minden egyetünk? Eleget teszünk ezen kötelességünknek tagjainkkal szemben? Pedig az ő kényerükről, jövőjükről van szó.

Országos Kézművesipari Kiállítás

Bezárult az országos kézművesipari kiállítás és az országos aranykoszorús mesterverseny. Oly kiemelkedő demonstratív megjelenítése volt mindkettő a magyar kézművesipar mai értékének, hogy nem mehetünk el szó nélkül mellettük. Iparos élethivatásunk értékének öntudatosításáért és pár gyakorlati okulásért leszögezzük egyénhagy megfigyelésünket.

A kiállítás nemcsak a magyarság ezrei látogatták, hanem 39 külföldi államból érkeztek nagy csoportokban az érdeklődők, ezzel is kifejezve azt a nemzetközi érdeklődést, mely ma a magyar kézművesipar felé irányul. **Ez az érdeklődés továbbfejlesztésre kötelez.**

Elismert szakemberek szerint az eddigi összes ilyen fajta kiállítás között az ide volt a legértékesebb komoly gazdasági szempontból. **Tehát tudunk mi nyújtani, csak akarnunk kell.**

A kiállítók majdnem mind meg voltak elégedve az üzletkötési eredmény. Magán a kiállításon is jó üzleteket kötöttek és a kiállítás mint reklám is nagyszerű üzleti eredményt ígér. Megéri a kiállítás a velejáró munkát, pénz- és időáldozatot? **A rek-**

lám ma nélkülözhetetlen üzleti tényező.

Majdnem az összes iparban feltűnt az új divat. A kiállításnak bútor- és lakberendezési tárgyai mind mások voltak mint rövid pár évvel ezelőtt. A requamierek, úri szobák mostani formái, intarziái (!) tavaly még ismeretlenek voltak. Meg lehet-e tehát állni a szakmai tudás továbbfejlesztésével? **A kézműves iparosnak haladnia kell a korral és a divat útjéren kell tartania a kezét, az iparból élni akar.**

Örömmel és büszkeséggel állapítottuk meg, hogy a legényegyleti mesterek feltűnő módon vettek ki részüket a kiállításon és kiemelkedően érvényesültek az aranykoszorús versenyen. Voltak iparágak, ahol a versenyen mások szóba sem jöhettek az elsőrangú legényegyleti mesterek munkája mellett. Az üvegfestő aranykoszorús-mester Palka József erre a legszebb példa. Kecskemét városa a városok között az első díjat vitte. Kiállítói mind legényegyleti mesterek. **Hát mégis csak van értelme és eredménye a legényegyleti nevelésnek, a legényegyleti ipari továbbképzésnek?**

b) **Szakmában** az élethívásat megtalálása, a szakma mint életcélment, családi életcélment, jövőmind családi életcélmentek anyagi bázisa, szakmai tökéletesség, társadalmi elhelyezkedés, semmnek emelő rugója, szakmai tökéletesség, mint életöröm és boldogság, a szakmai munka, mint imádság, a szakmai tehetség, mint örökség, a szakmai tökéletesség, mint világ-diploma; magyar ipar története, dicsősége és multja, világhíre; a magyar iparos közügyessége manap is az egész világon keresett; szakmabeli képesség; a mai magyar iparoscsodát külföldön, a mai magyar ipar külföldi teljesítményei, összeköttetései, lehetőségei; a magyar ipar az ország közgazdasági, politikai életében; az ipar és kereskedelem kapcsolatait, versenyfutások; kisipar és nagyipar története, kapcsolata, küzdelme; régi céhek, ipartestületek, mai ipari szervek, a jövő ipari alakulatai; ipartörvények, ipari rendeletek, a program alatt álló ipari berendezkedés; mai iparos és kereskedelmi nevelése; iparégzségügy, műhelyek racionalizálása, mester, segéd, tanonc szerepe és együttese; gép-ipar és kézműipar, gyári és kvalitás-munka; az iparos műveltsége és annak kihatásai; szakipari nevelés; szakmai tudás (szakrajz, kalkuláció), szakipari műveltség, általános műveltség, általános erkölcs, szakmabeli erkölcs területén.

4. D. csoport. **Önképző csoport.** Ez az elnevezés nem felel egészen a lényegnek, mert az önképzőkörök leginkább színeskedéssel és szavalással foglalkoznak, de közismert volta miatt tartjuk az elnevezést. Ide tartoznak mindazok a tények és ténykedések, amelyek a temparamentumos ifjúság kedélyvilágát vannak hivatva szolgálni és az egyet régi jelszavát: „vidámság és tréfa”. E csoportnak szervezési területe: hétfői esték, vasárnapi családi együttes; egyetl ünnepélyeinek programja, ezek megrendezése; egyetl színdarabok, színpad, színikellékek, mulatságok, kirándulások: egyetl séták, társas vacsorák, névnapok, emléknapiok; sakk, biliárd, kugli, ping-pong; sport és magyar sport: turisztika, futball, tenisz, kosárlabda, nyíl; egyházi ének és magyar dal, közös népdalok. Az egyesület alosztályainak szervezése, fenntartása, problémáinak gondozása; dalárdák, zenekarok, sportkörök, levante, cserkész, tanonc alosztályok.

5. E) csoport. **Szervezési csoport.** E csoportnak munkaterülete:

a) Az egyetl anyagi, gazdasági, pénzügyei; az egyetl háza és felszerelése.

b) Az egyetl belső szervezete; választmány, rendező-gárda, tisztikar, gyűlések, alosztályok, csoportok, dékániroda, elnöki iroda, gondnoki iroda, irattár, leltár, pártoló tagok kezelése, tagdíja, rendes tagok könyvei tagdíjai, közgyűlések, választások.

c) Az egyetl kifelé való képviselése: hatóságok, egyesületek, társadalmi mozgalmak, kongresszusok, vidéki jubileumok, központi kapcsolat, vándorló tagok.

6. F. csoport. **Általános tudnivalók.**

a) Az egyes csoportba való besorolás, elnöki választás vagy tagok jelentkezése alapján történik. A tagok részére szükségesek a tagok hajtalmuk, kedvük és rátermettségük legyen. Az elnök részéről, hogy ezt a tagokban észrevegye. Néha olyan tagot is belekísér az elnök az a) csoportba, aki erre sohase gondolt, de lelki és erkölcsi élethelyzete miatt végzetesen nagy szükség van erre. Természetesen szükségesek kellék még a csoportba sorolt tagok részéről, az egyetlhez való hűség, bizonyos fokú becsületesség, mozgékonyág, egy kis tekintély a többiek előtt és az elnökhöz bizalmas viszonyoknak való megbecsülése és értékelése.

b) A csoportok megbeszéléseinek és határozatainak végrehajtói az elnök, illetve a dékán. Azért a csoportok inkább bizalmi szerepet töltenek be az elnök, illetve a dékán mellett. Tehát az egyetl jogi, alkotmányos nyílt szerveihez nem tartoznak; hivatalosan, nyíltan nem is szerepelnek; direkt semmiféle alosztály vagy, céh vagy másféle egyetlben, alkotmányos intézmény életébe bele nem avatkoznak. Olyan kicsi egyetlekben, természetesen, ahol semmiféle intézmény alosztály nincs, sőt még rendezői és hétfői gyűléseket sem tartanak, természetesen a csoportoknak ez a kifelé való általános szereplése módosulhat és hát ilyen egyetlekben ezek a csoportok alkotmányos, illetve pótolhatják az alosztályokat, céheket.

c) A csoportoknak a létszáma kicsi egyetlekben 4 főt, tehát összesen 20, nagy egyetlekben csoportonként 5 főt, tehát összesen 25; belső beosztásukra vonatkozólag csoportonkénti 4, illetve 5 tagból az egyik csoport technikai vezetője (tisztje), aki közöttük a legfűgélőbb, legtemparamentumosabb, legmozgékonyabb, akit a többiek szeretik és tekintélye is van már, becsületes, hűséges az egyetlhez és ambiciózus. A csoport szellemi vezetője pedig az egyetl címzetes titkári gárdájából az, aki az illető csoport ügyeire legjobban ért. A címzetes titkárok szoktak lenni a hűséges, becsületesen szolgáló és egyetl mellett megmaradó kiérdemesült dékánok. Az ilyen kiérdemesült dékánok vagy címzetes titkárok helyett és hiányában főleg a választmányban szereplő fiatal mestereket lehet a csoportok élére állítani, mint csoportfőnököket. Ez 5 csoport létszáma tehát kiegészítve a főnökkel: nagy egyetlekben (beleértve a csoport tisztje) ötször öt egyetl 25 tag, plusz 5 csoportfőnök és plusz 1 dékán, tehát összesen 31 főt. Kisebb egyetlekben 5-ször 4 (beleértve a csoporttisztje) plusz 5 csoportfőnök és plusz 1 dékán, tehát összesen 26. Az egyes csoportokban a csoporttisztjesen kívül a csoport részére valamely tag jegyzőnek felleveendő, aki alkalomadtán feljegyzi a csoport elhatározásait, elkészíti statisztikáját és feljegyzéseit, az egyetl irattárában, kincsesházában megőrzés végett átadja.

7. G) A csoportok irányítója, vezetője, munkát adója, lelkesítője a bizalmi testület legfőbb szerve, amely áll: elnökből, dékánból és 5 csoportfőnökből. Ezek azok a lelkiileg érezt, komoly evangéliumi világnézetű és élettől álló férfiak, akik saját személyükkel el tudják vonatkoztatni az egyesületit, akik az egyesületben az egyesület tagjainak szolgálatában Istent és Krisztust tudják igen nagy örömmel szolgálni, akik Krisztussal valóban együtt masiroznak, akik amit hisznek és mondanak, azt csinálják is, akik nem elsősorban a kultúra intelligenciáját, hanem a lélek, Krisztus intelligenciáját ambicionálják és szerzik meg maguk részére.

8. H) Az egyesületnek szervezete tehát esszerint a következőképp áll:

a) **Jogi, alkotmányos szerv:** elnök, közgyűlés, választmány, rendező ülés.

b) **Az alkotmányos szervek végrehajtói,** az egyetl tisztikara: elnök, másodelnök, alelnök, pénztáros, ellenőrök, jegyző, gondnok, titkár dékánok ifjúsági tisztviselők, tisztviselők, rendezők.

c) **Az egyetl program végrehajtói:** 1. **alosztályok;** szaknabeli céhek levante, cserkészlet, zenekar, sport, turisztika, önképzőkör, takarékegyetl, biztosító. 2. **tanfolyamok és előadások** (népfőiskolai tanfolyamok), szociális szeminarium, nyári egyetem, szabad liceum, népakadémia, szaktanfolyamok. 3. **Mesteregyetl, tanonegyetl.**

d) **Az egyetl bizalmi szervezete,** tradíció őrzője: a csoportok és csoporttanács, ennek tagjai azok, kik lelkiismeretben felelősek Isten, egyetl, felebarátai és önmaguk előtt, az egyetl céltudatos munkájáért, fennállásáért, a katolikus névhez és a Krisztus programhoz való méltóságáért.

40. sz. Eligazítás

Hétfő: Szeptember 27

Mozgalmunk eucharisztikus

A Legényegylet a legrégibb eucharisztikus intézmény, az eucharisztikus apostolsággal 100 esztendővel ezelőtt kezdte életét. Ha valakinek és ha valaha, akkor nekünk kell ebben az eucharisztikus esztendőben munka, évünket eucharisztikus Királyunkkal, Krisztussal kezdeni. 1. Első program-pontunk szerint: »Krisztus és én, mi ketten együtt masirozunk az örök élet útján!« — akarjuk ebben a tanulmányi esztendőben minden **legényegyleti elgondolásunkat, szívműnk, munkánkat Krisztusnak cselekedni. Neki érte.** Kedveskedésül, hódolatul, imádkozásul, hálaadásul, engesztelésül, megkérlelésül, könyörgéskép. X. Pius pápa bulájára ügyis minden legényegyleti tag minden legkisebb munkáját is 100 napi búcsúval jutalmazza, azaz minden legényegyleti cselekedetet Krisztus Jézus kereszthalálához, keresztfájához emel és az ott kiontott drága vér mintegy megharmatozza, kegyelmekkel látja el. Legünk tehát valóban új termése, új nemessége korunknak, társadalmunknak és az eucharisztikus esztendőben abban, hogy mindennapi gyakorlatunk minden legényegyleti tevékenységét Krisztusnak tesszük. 2. Krisztus világnézetével, eleven életpéldájára nyomán, tanításra és parancsai szerint nézzük mi is, különbözően ebben az esztendőben egész legényegyleti élettevékenységünk, így is végezzük minden munkánkat. a) Nem a sok nyavajgó beszéd, de a mindennapi gyakorlati legényegyleti élet **sok apró tevékenykedése** lehet csak helyes és eredményhöz eszköz a legényegyletben való nevelődésünknek és önművelésünknek. Már pedig ez a legelső legényegyleti cél ez a krisztusi parancs is a legényegylet részére és részünkre. Minden apró gyakorlati tevékenységünknek a legényegyletben Királyunktól és Nevelőnkől, Krisztustól nyújtott segélyeszköz arra, hogy teljesítsük a parancsot: »Legyetek főkelesek, mint a ti mennyei Atyátok főkeletek.« b) Ki vagyunk választva arra, hogy **Krisztus megváltó tevékenységének folytatói** legyünk magunk után, magunkon keresztül családunk, hozzátartozóink, barátai körünk, társadalmunk részére. Rajtuk keresztül, gondolataink, érzési-érzelmünk beszédünk, munkásságunk, kezfogásunk, szavunk, tetteink keresztül vonul be Krisztus Király a világba és általunk teremti meg a mai romokból Krisztus szociális királyságát. **Aany! lesz Krisztusból a világban, amennyit mi beleadunk.** Ez a mi büszke kiválasztottságunk, büszkeségünk, kitüntetésünk, örömünk és boldogságunk. Hogy e feladatot érvényesen teljesíthessük, kell, hogy Krisztus szemével nézzük és értékeljük Egyetlünket, legényegyleti életünket, tevékenységünket. **Krisztus szemével nézzük, Krisztus mértékével mérjük mindent.** Így lesz első program-pontunk gyakorlati valóság s így leszünk méltó ünneplői és öröme az Eucharisztikus Krisztusnak.

A MI FRONTUNK

Bugledits János,
vasszémi II. elnöke

A legényegyleti munka szerény hősei sorában az elsők között kell említenünk Bugledits elnököt, ezt a finoman harcolni tudó, az egylet értékeit mindennél nagyobbára értékelő legényegyleti pedagógust. A vasszémi egylet az ő vezetése alatt nem egyszer adott példát az ország egyleteinek a mai modern életre. A manórézai zárt lelkigyakorlatok rendezése, a katolikus mozgalmakba való demonstráló bekapcsolódás, a munkaközvetítés, a munkaadókkal való baráti kapcsolatok kiépítése, a tagok munkabérének közbenjárására való emelése, a tagok négyesemlékösökkel való kezelése, a legényegyleti mozgalom sejtészerű kiépítése az összes iparos fiatalokhoz, fegyverem és rend az egylet belételeiben, mind olyan momentumok, melyek a vasszémi egyletet maivá és példaadóvá tették. Ennek az egyletnek formálóját, életelőjét, atyját és vezérét Bugledits.

Öt éve tölti be a székesgyeházi szecesszió állást és mellette ellátja az ipariskolákban a hitoktatást azért, hogy Kolping szellemét már az iskolapadokban magukba szívassák azok, akik hivatala vannak e szellem birtokosaivá és harcosaivá válni. Nincs is Vasszémben tanonc, akinek a legényegyleti tagság jövőendő ambícióját ne jelentene.

Fiai ragaszkodó szeretettel veszik körül és büszkén tisztelik benne Vasszémi társadalmát előtt a legényegyleti papot. E sorokban pedig az ország legényegyleti mozgalma hajol meg a harcos előtt: **maradj továbbra is a miénk és munkáid legyen továbbra is példák.**

Berkó Gyula,

a Központ cég-tanácsának elnöke

»Gyuszi Bál« nemcsak a központban ismeri és szereti mindenki, de nincs az országban egylet, ahol pestetjárt tagok ne emlékezzenek meg hálás szeretettel arról a közvetlen, készséges, szerető segítségről, melyet mindenki nek nyújt, aki hozzákerül. Már pedig hozzákerül mindenki, aki a Központba jön, hogy tanuljon, hogy a céhek által rendezett tanfolyamokon résztvegyen, hogy munkát találjon, mert ő mint a céhtanács elnöke irányítója és lelke a tanfolyamoknak.

Amikor a központ elnöke a háború után megindította a szaktanfolyamokat mellette állott ez a fiatal, fürge, szemű, ügyeskező, éleseszű fodrászsegéd és minden tehetséget belevelelte a munkába, hogy a legényegylet szaktanfolyamait az elsők közé emelje a fővárosban. Húsz éves kiltartó munkájának gyümölcsét örömmel és büszkességgel élvezheti, mert a központ szaktanfolyamai fővárosi viszonylatban is az elsők között vannak és a fodrász-céhé, melyre a legnagyobb súlyt helyezte, Budapestnek legyőzhetetlenül legelső szaktanfolyama.

Ahogy »Gyuszi Bál« önzellenül, áldozatosan szolgálja a legényegyleti eszmét, úgy csak apostolok tudnak eszmét szolgálni, amikor az **egynyi érdek eltorpult és megszűnik és csak az eszme áldozatos szeretete él.** Két évtizedes értékes munkájáért legyen jutalma és hála az a ragaszkodó szeretet, amellyel őt az ország legényegyleti körülveszik.

Gyuszi bá» szeretünk és becsülünk, mert százszázalékos munkát adtál mindig. Büszkék vagyunk, hogy miénk vagy.

Az önállósítási kölcsön

Ujból egy intézkedés, melyet a szociális gondolkodás és érzés hívott életre. Célja, hogy az ifjúság elhelyezését megkönnyítse a gazdasági és szellemi foglalkozások körében. Feladata, hogy az önállósításra törekvő és támogatásra szoruló fiatalok önállósítását előmozdítsa, ha arra érdemeik és alkalmasságok.

A rendeletnek nagy **nemzetpedagógiai** jelentősége van. Az intellektuális fiataloknak a gazdasági pályákra való terelésével mind több esetben megfogalmazik majd a gondolat, hogy gyermekeik lelkébe már gyermekkorban beleoltassák az ambíciót, hogy az elhelyezkedésnek nem a tisztviselői pályára az egyedüli lehetősége, hanem a gazdasági életben való elhelyezkedésnek magáé. Tudja tenni a nemzet gazdasági értékeit. A nemzet gazdasági értékeit vissza kell hódítani azoktól, akik a nemzet testétől idegenek és azoknak kezébe kell juttatnunk, akik a nemzetet alkotják. Ez csak úgy érhető el, ha a nemzet gazdasági értékeivel való foglalkozás ebben az országban **szalonképes életvitá** lesz, ha a földdel, az iparral és kereskedelemmel való intenzív, életfeladatot és élet-tartalmat adó foglalkozás egyenrangúvá tud válni társadalmilag a szellemi foglalkozásokkal. Ugy gondoljuk, hogy a rendeletnek ez a ki nem mondott célja: **kíváncsiak tenni a gazdasági életelhelyezkedést.**

A rendelet 3 csoportba osztja azokat akiknek megsegítését szolgálni akarja: 1. a főiskolai végzettséggel rendelkezőket akarja elsősorban segíteni az önállósításhoz, 2. azután azokat, akik középfiskolai vagy középfokú szakiskolai érettségi bizonyítvánnyal vagy középfokú szakiskolai képesítéssel rendelkeznek és 3. végül azokat, akik szakmájukban előképzettség nélkül elsőrangú gyakorlati tudással és jártassággal rendelkeznek.

Az önállósítási kölcsönt csak 40 éven aluliak kérelmezhetik. Ez alól kivételek a hadirokkantak, tűzharcosok és vitézek.

Az igényelt kölcsön összegét a kérvényben meg kell jelölni és felhasználására vonatkozóan mellékelni kell a részletes tervet.

A kérvény a Nemzeti Önállósítási Alap tanácsához nyújtandó be, melynek elnöke vitéz Keresztes Fischer Ferenc volt belügyminiszter, alelnöke Bakay Lajos, az Országos Ösztöndíj tanács elnöke.

A kérvényhez csatolandó: születési és házassági anyakönyvi kivonat, állampolgársági, erkölcsi és képesítési bizonyítvány, vagyoni igazolvány, hatóságai orvosi bizonyítvány arról, hogy a kérelmező foglalkozás önálló üzességtől betegségben nem szenved és részletes életleírás, mely azt is tartalmazza, hogy ma alkalmazásban áll-e, hol és volt-e már önálló.

A kölcsön tíz évre szól, kamata legfeljebb 2%. A Tanács a kamatot elengedheti, ha méltánylást érdemlő körülmények forognak fenn.

A kölcsön csak a Tanács által adott utasítások szerint használható fel.

Az Önállósítási Alap tanácsa már működik. Kérvények már beadhatók.

Es is lehetséges

Az orosz isztagadók központi tanácsa Ludendorffnak, a német hadsereg egykori világháborús vezérének új pogánytárgyat hirdet könyveiből millión példányszámban népies kiadást rendez, hogy azokat az ateista mozgalom vezérei között propaganda céljaira szétossza és velük hathatósan terjeszse az ateizmust. El sem tudnánk hinni a hírt, ha nem olyan komoly és minden tekintetben megbízható lap hozná mint a Vatikán lapja, az Osservatore Romano. Ludendorff tehát bevonult az orosz bolsevizmus tanító mesterei közé. Nem tudjuk, hogy az ősz hadvezér, aki egyben ifjú vallásalapító is, miként veszi ezt a kétes értékű megtiszteltetést. Mindenesetre feltűnik, hogy a német nemzeti szocializmus legnagyobb ellensége, a szovjet csinál határozott propagandát a német nagyságnak, Ludendorffnak.

A vas- és fémiparban a javulás állandó. Technikai felkészültségével nemcsak a külföldi ipart szorítja ki fokozatosan a magyar piacról, de az iparfelügyelőség jelentése szerint a termelés 30%-a már külföldi piacokon nyer elhelyezést.

Bornemisza Géza

iparügyi miniszter mondotta az Országgyűlési kiállítás 1937. szeptember 2-ai megnyitóján:

»Minden egyes alkalommal, ahányszor a kézművesiparosok problémáiról szólok, nem győzöm eléggé hangsúlyozni, hogy milyen nagy szerepe van a szakmai tudás fejlesztésének. A technikai tömegtermelés mai korszakában a kézművesipar igazi gazdasági létjogosultságát a minőségi munka adja meg és a kézművesiparos boldogulását csak a minőségi termelés terén keresheti. A tanult kézművesiparosnak a megrendelői ízléséhez alkalmazkodni, saját kezével készíteni árúját, melynek elkészítéséhez egész tudását, egész lelkét beleadja, sohasem fogja túlszárnyalni semmiféle géppel gyártott termék.»

Budapestben átlag 44 kg. fejenként és évenként a cukorfogyasztás. Falvakban egy lakosra évente csak 3 kg. esik. (Nem a fővárosi ember fogyaszt túl sokat, hanem a falusi ember nyomora nem engedi a szükséges fogyasztást. És a fővárosban is hány embernek van annyi keresete, hogy 44 kg. cukrot fogyaszthasson?)

